

سخنی کوتاه

مهندس کامبیز فروزان
مدیر امور تحقیقات، بذر و آموزش
شرکت توسعه کشت دانه های روغنی

در کشورهای موفق در حوزه کشاورزی حضور فعالانه بخش خصوصی به عنوان شاه کلید کار در این عرصه شناخته می شود و به خوبی شاهد آن هستیم که شرکتهای فعال در حوزه بذر به تعداد قابل توجه حتی با فاصله مکانی اندک در کنار یکدیگر مشغول فعالیتند و حتی محصولات مشابهی را تولید می کنند. آنچه باعث می شود که این شرکت ها بتوانند ادامه حیات دهند این است که تنوع ارقام تولیدی آنها از یک گونه گیاهی، متعدد است و این تعدد ارقام حق انتخاب متعددی را برای کشاورز ایجاد می نماید تا آنچه از نظر صفات مطلوب مدنظر دارد اعم از زودرسی، عملکرد بالا و ... را در بین محصولات شرکت های مختلف انتخاب و مصرف نماید. ولی این چرخه در کشور ما کاملاً بر عکس است.

سفارشات تولید بر روی تعدادی از ارقام خاص ثبت شده که مبدا تولید آن وابستگی مطلق به تحقیقات دولتی دارد صورت می پذیرد و این باعث می گردد تا تعداد ارقام هر گونه گیاهی از تعداد انگشتان یک دست بالاتر نرفته و هر یک از شرکت های به اصطلاح تولید کننده بذر (به واقع تکثیر کننده بذر) تنها بخشی از تولید هر یک از این ارقام محدود را بر عهده بگیرند این امر باعث می گردد حق انتخاب ارقام اصلاح از کشاورزان سلب و دایره تولید محدود به چند رقم باشد، لذا به نظر می رسد برای ایجاد تحول در بخش کشاورزی و بالاخص دانه های روغنی می بایست تلاش بیشتر شود. شاید در این راستا لازم باشد.

- تولی گری سیستم دولتی در برنامه ها تولید بذر دانه های روغنی به حداقل برسد.
- حمایت های لازم در زمینه تحقیقات خصوصی صورت پذیرد.
- تسهیلات مناسب به شرکتهای علاقمند به فعالیت در این حوزه اعطا گردد.
- اجازه ارائه مستقیم محصولات و ارقام تولید شده توسط شرکت ها به کشاورزان بدون مسایل بوروکراتیک اداری صادر و اختیار عرضه محصولات با توجه به عرضه و تقاضا توسط شرکتهای مدیریت گردد.